

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši odelje in pravnike, ter velja po pošti prejetan za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 3-4.

Deželni zbor kranjski.

(XI. seja dne 17. februarja.)

Dež. glavar Detela otvori sejo in konstatuje sklepčnost. Prečita in odobri se zapisnik zadnje seje. Došle peticije in predlogi se odkazejo pristojnim odsekom.

Posl. Povše je poročal o prošnji c. kr. kmetijske družbe kranjske za podporo k ustanovitvi in vzdrževanju gospodinske šole v Ljubljani in je predlagal, naj se dovoli k ustanovnim stroškom 1000 gld. in letne podpore 1000 gld. — Sprejeto.

Posl. baron Wurzbach je poročal o načrtu zakona o nekaterih občinskih taksah v okolišju mesta Ljubljane in je predlagal, da je mestna občina Ljubljana upravičena, pobirati v svojem okolišju sledeče občinske takse: 1.) za dovolitev plesnih veselic v javnih prostorih z vstopnino po 2 gld. na dan; 2.) za dovolitev predstav in razstav v večjih razstavnih ali v cirkusu po 3 gld. na dan. — Sprejeto.

Posl. Jelovšek je poročal o letnega poročila dež. odbora § 6. „občila“ in je predlagal, naj se vzame na znanje.

Posl. Modic je nasvetoval resolucijo, naj dež. odbor v prihodnjem zasedanju predloži zak. načrt, da se uvrsti cesta iz Rakeka čez Laze v Logatec mej okrajne ceste. — Sprejeto.

Posl. pl. Lenkh je grajal, da se krški most nezadostno nadzoruje, kadar se vrše kake poprave, v sled česar ni v najboljšem stanju, in je priporočal, naj skrbi država za boljše nadzorstvo.

Posl. dr. Žitnik je vprašal, kaj je s cesto Gomila-Slamberg in kdaj se preloži cesta pri Čatežu, na kar je dal dež. glavar Detela potrebna pojasnila. O stvari sta tudi govorila posl. dr. Papež in Povše.

Posl. Globočnik je pri točki „državna železnica Ljubljana-Lesce“ pojasnil, da sedanji vlaki na tej progi ne ustrezajo lokalnim potrebam, in je predlagal, naj se naprosi železniška uprava, da upelje na progi Trbiž-Ljubljana ali vsaj Lesce-

Ljubljana vlak, ki bi vozil po leti in po zimi in bi pribajal ob 8. uri zjutraj v Ljubljano, odhajal pa ob 7. uri zvečer.

Posl. Murnik je pojasnil, da je za poletni čas ta vlak že zagotovljen, pač pa je treba šele izposlovati, da bi vozil tudi po zimi, in je nasvetoval premembo Globočnikovega predloga, po kateri se prosi, naj se vlak vsaj raztegne čez Lesce do Jesenic in da bi vozil tudi po zimi. — Sprejeto.

Posl. Schweiger se je pri točki o dolenskih železnicah zavzemal za belokranjsko železnico.

Posl. Ažman je priporočal prednaredbo voznopolijskega reda in svojo željo obširno razlagal.

Dež. glavar Detela je vsled trditve poročevalčeve, da je cestne okraje ločiti v srečne in nesrečne, v take, ki imajo dež ceste in v take ktere jih nimajo, obširno pojasnil cestne razmere in dokazal, da „nesrečni“ okraj plačujejo prav malo za cestne namene, „srečni“ pa precej veliko.

Zbornica je vzela poročilo na znanje.

Posl. dr. Papež je poročal o prošnjah za uravnavo Krke in je predlagal, naj dež. odbor stopi v dogovor z vlado radi drž. prispevka in naj potem, če ga dobi in se zavežejo interesentje plačati 25%, kupi jez pri Brodu, ki je največji vzrok povodnjam.

Posl. Pfeifer je popisoval škodo, katero povzroča Krka, zahteval drž. podpore in priporočal odsekov predlog.

Posl. pl. Lenkh je omenjal, da je že Razlag l. 1895 to stvar sprožil, da pa se ni nič zgodilo, dokler je ni vzel v roke Šuklje. Od tedaj je minolo že 6 let, a še se ni ničesar storilo. Končno je toplo priporočal predlog.

Posl. vitez Langer je izjavil, da je iskren prijatelj izvršitve regulacije Krke pri Kostanjevici, ker je prepričan, da je gospodarsko potrebna, da reši mesto Kostanjevico nevarnosti povodnji, in da se z njo lep kulturni svet zagotovi svojemu namenu. Govornik pravi, da smatra predstoječi projekt primernim, da pa si šteje v dolžnost priporočati pri njega izvršitvi previdnost, ker bi v

slučaji, da se odstranijo štirje jezovi pri Kostanjevici, nastala lahko nevarnost, da bi bila Krka tako plitva, da bi bujno rastlinje v krkini strugi postalo vzrok najraznovrstnejšim epidemičnim boleznim, katerih je v isti pokrajini že itak jako mnogo. Govornik meni, naj se previdnost pokaže najprej s tem, da se v začetku odstrani samo prvi in največji jez pri Brodu in se potem počaka na efekt te odstranitve ter šele potem, ako je potrebno, izvrši res projekt. Ker je to namen predloga finančnega odseka, se izreče govornik, da bo za zanj glasoval.

Zbornica je vzprejela odsekov predlog.

Posl. Murnik je poročal o prošnji županstva občine Dvor za podporo vsled škode po toči in je predlagal, naj se izroči dež. odboru v rešitev. — Sprejeto.

Posl. Murnik je poročal o prošnji prostovoljnega gasilnega društva v Selcih za podporo in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru.

Posl. baron Schwegel je poročal o prošnji Janeza Grilca iz Klenika za primerno odškodnino za neko izkopino in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru. — Sprejeto.

Posl. dr. Majaron je poročal o prošnji letoviškega društva na Bledu za odstop hipotekarne prednosti deželne tirjatve za hranilnično posojilno tirjatev in je predlagal, naj se prošnji ugodi tako, da bo pred deželno tirjativjo vknjiženih le 20 000 gl. — Sprejeto.

Posl. dr. Majaron je poročal o prošnji županstva v Selcih za podporo za popravo dveh cest in je predlagal, naj se prošnja odstopi dež. odboru, da eventualno, če se mu zdi potrebno, dovoli primerno podporo. — Sprejeto.

Posl. Globočnik je poročal o razdružitvi selske občine Bled v samostojni občini Bled in Ribno in o dotičnih prošnjah faranov iz Bohinjske Bele in vasi Rečice. Pojasnil je obširno vso stvar ter predlagal, naj se prošnja odkaze dež. odboru za nove poizvedbe. — Sprejeto.

Posl. grof Barbo je poročal o prošnjah županstva občin Tržišče, Šent Rupert in Murna za pod-

LISTEK.

„Vesele ženske Vindsorske“.

(K premijeri Nikolajeve komične opere.)

Falstaff, ta klasična podoba bahača in požeharja, bojazljivca in pohotnika, koga bi ona ne razveseljevala v nesmrtnih Shakespearovih dramah! Kaj čuda, da je tako ugajala kraljici Elizabeti, da je — kakor nam pripoveduje izročilo — zaukazala pesniku, naj ga uporabi tudi v veseli igri, v ulogi prevaranega zaljubljenca. Gotovo je, da se je igra „vesele žene vindsorske“ predstavljala pred kraljico in njenim dvorom.

Ta igra je izmed Shakespearovih veselih iger jedna najbolj znanih in priljubljenih, dasi ne spada mej tehniško najbolj dovršene. — Kakor so mnoge druge drame Shakespearove služile v uporabo libretistom raznih skladateljev, tako bi bilo veliko čudo, da bi se bila prezrla ta, ki je kot nalašč stvarjena za komično opero. Dejanje, značaji, vse je v ta namen najuporabnejše. In res tekmujeja zdaj po odrih kar dve operi, starejša Nicolajeva, katero smatrajo sploh najboljšo komično opero nemško, in mlajša Verdijeva, katero je zložil slavni italijanski skladatelj že v pozni starosti.

Nicolajeva opera se je prvič predstavljala v Berlinu leta 1849 ter ondi izvanredno uspevala;

razširila se je zlasti po nemških odrih, kjer prevladuje nad mlajšo sestro. Verdijev „Falstaff“ se je prvič peval l. 1893 v Milanu ter od tod prešel na mnoge inostranske odre. Tudi v Nemčiji se je sem ter tje udomačil. Dejanje obeh oper se strogo ravna po Shakespearovem originalu; glasba jima je seve različna in za skladatelja karakteristična.

Skladatelj Oton Nicolai se je porodil 1810 v Kraljevcu (Königsberg) v Prusiji, njegov oče ga je izučil izbornu v igri na klavirju, a bil je tako strog, da je mladenič utekel od doma. V Berlinu je dobil mecena, ki je izpoznal njegov glasbeni talent ter mu preskrbel muzikalno izobraževanje. Tu se je seznanil s pruskim poslanikom na vaticanskem dvoru, pl. Bunsenom, ki je 1833 vzel Nicolajeva seboj v Rim, kjer je ostal do 1841. l. Proučaval je glasbo in skladal italijanske opere, ki so pa že davno zapadle pozabljenosti. L. 1841 se je vrnil na Dunaj, in tu postal vodja operi in filharmoničnim koncertom. Z ustanovitvijo teh si je pridobil veliko zaslug za dunajsko glasbeno življenje. L. 1847 so ga pozvali v Berlin kot vodjo opere. Tam je, kratko potem, ko je dosegel s svojo opero „vesele žene Vindsorske“ krasen uspeh, umrl naglo smrti.

Dejanje opere se vrši v Vindsoru na Angleškem. Zaljubljeni vitez John Falstaff zalezuje dve pošteni meščanski soprogi, gospo Fluthovo in gospo Pažovo

ter je pisal obema jednaka lista. Zviti ženici skleneta, da ga zvačita v past in se prav pošteno maščujeta za njegovo predrznost, ob jednem pa tudi kaznujeta neosnovano, že uprav trinoško ljubosumnost gospoda Flutha. Sosedu Fluth in Paže nastopita v pogovoru z bojazljivim vitezom Slendrom in bramarbažujočim, smešnim Francozom, dr. Cajusem, ki oba snubita Pažovo hčerko Ano, katere tretji srečni ljubimec je ubožni Fenton, o katerem pa oče Paže neče ničesar slišati.

V spremembi prvega dejanja nastopi Falstaff, ko sta poprej sosedi priredili vse potrebno in se dogovorili, kako ga osramotita in kaznujeta. Ko je Falstaff ravno prav v ljubezni razvnet za gospo Fluthovo, ki se hlina, da ji je vitez všeč, začne soseda Pažova trkati na zaprte duri ter naznani, da drvi ljubosumni Fluth z meščani proti domu, ker je izvedel, da je tam ljubimec njegove žene. Prestrašena Falstaffa skrijeta v velik koš za perilo, pokrijeta z obleko in perilom, katero velita odnesti hlapcema ter stresti v jarek, da se namoči. Ljubosumni mož s sosedi ne najde ničesar, in vsi navalijo nanj zaradi njegovega neosnovanega suma.

V drugem dejanju popiva Falstaff z meščani v gostilni, da se okrepča in odškoduje za prestane muke. Natakara mu prinese pisno Fluthovke, ki ga zopet vabi k sebi, češ danes ne bo moža doma, ker gre na tičji lov. Kmalu na to pa nastopi lju-

poro za zgradbo občinskih mostov čez novo uravnano Mirno in je nasvetoval posameznim občinam primerne podpore.

Posl. Košák je nasvet priporočal zbornici.

Posl. Hribar se je iz formalnih ozirav izrekel proti nasvetu ter je predlagal, naj se vsa stvar odkaže finančnemu odseku.

Dež. glavar Detela je rekel, da po njegovi sodbi in po dosednji praksi je imel upravni odsek pravico predlagati podpore.

Posl. Hribar je rekel, da so sedaj krediti za posamične namene določeni, a kredit za podpore, katere nasvetuje zdaj upravni odsek, je že ves porabljen.

Posl. grof Barbo je naglašal, da je tudi že letos upravni odbor nasvetoval več subvencij in mu te pravice ni odreči, sicer pa deželi še ne bo ne letos ne v prihodnjih letih treba zneska postaviti v proračun.

Zbornica je vzprejela predlog upravnega odseka.

Posl. Murnik je opozarjal, da se bliža konec zasedanja in predlagal, naj se vse peticije, katere bi še došle, kar odkažejo dež. odboru v rešitev.

Posl. grof Barbo se je izrekel proti Murnikovemu predlogu in rekel, naj se sploh prošnje več ne vzprejemajo ali pa naj se prinesó šele v prihodnjem zasedanju pred dež. zbor.

Po pojasnilu posl. Murnika je posl. grof Barbo umaknil svoj predlog in je zbornica vzprejela predlog posl. Murnika.

Posl. dr. Papež in tovariši so konec seje interpelirali radi zgradbe novega dež. dvorca.

Prihodnja seja bo v ponedeljek.

V Ljubljani, 17. februarja.

Slovenski in hrvaški deželni poslanci so obrnili hrbet istrskemu dež. zboru, kjer je italijanska večina sprejela jezik prebivalstva manjšine, t. j. italijanščino za razpravni jezik, dasi je bil prav tak sklep že jedenkrat ovržen. Laška gospoda se že boji kaj bo, zato je d. ž. glavar istrski izjavil, da oni sklep ne bo prav nič uplaval na njegovo nadaljno postopanje. „La Sera“ pa roti Slovane, naj bodo „pametni“, ter naj priznajo italijanščino razpravni jezikom, češ, potem bo mir in Slovani pridjo v vse odseke; Slovani pa odgovarjajo krepko z ne! Od tega jih ne odvrne niti grožnja, da izgube mandate.

Banffy razkrinkan. Veleposestnik Gedeon pl. Rohonczy je izstopil iz liberalne stranke ter v javni parlamentari seji povedal, s kakimi sleparstvi in s kakimi korupcijami mu je Banffy pripomogel do dež. nozbovskega mandata, ter izjavil, da hoče od vlade dobljeni korupcijski denar položiti nazaj na oltar domovine. Rohonczy je pozivljaj kolege, naj tudi tako storé, kajti liberalna stranka ne uživa mej volilci nobenega zaupanja več. 3 milijone je porabil Banffy za dostojanstva in za rede, s katerimi si je zvezal sedanjo večino. Te izjave so povzročile v Ogerski nezaslišano senzacijo, a vladni

bosumni Fluth, preoblečen, in izve od Falstaffa, ki Flutha sploh ne pozna, da je bil on (Falstaff) skrit v košu, ko je pridivjal soprog, in da sta ga hlapca odne-la vpricho njega, a danes bo srečnejši, ker gre zopet k Fluthovki, ki ga je vnovič pozvala, ker gre nje soprog ptiče lovit. Z velikim komičnim detom konča prvi del drugega dejanja.

Sprememba: Na vrtu Pažove hiše pričakujeta vitez Slender in dr. Cajus Ano, a se bojazljivo skrivata, ko nastopi Fenton, kateremu Ana obljubuje večno zvestobo. Z dvospevom Ane in Fentona in s četverospevom konča ta sprememba.

V drugi spremembi je zopet Falstaff pri Fluthovki, ko prihiti soseda Paže (po dogovoru) ter naznani, da je izvedel Fluth tudi za ta sestanek in da vsak čas utegne biti tu. Falstaff nikakor neče zopet v koš in vzprejme predlog, da se preobleče za debelo teto Fluthove dekle, katere krilo je k sreči še v stranski sobi. Fluth se oprezno priplazi, zapre duri, in je gotov, da danes zasači tekmeča. Ko prideta hlapca s košem, je trdno preverjen, da tiči v njem Falstaff. Šele ko je v besni jezi izmetal vse iz koša in ga z mečem prebodel večkrat, vidi, da je opeharjen. Sosedje nastopijo, a Fluth ni našel ničesar. Sosed Paže pripelje debelo „teto iz Brentforta“ (Falstaffa) in jo hoče odvesti, Fluth sgrabi za palico in pretepajoč „staro babo“, jo odžene, ne sluteč, da je odgual Falstaffa.

V tretjem dejanju se dogovore skesani Fluth,

listi trdijo ravnodušno, da je Rohonczy — znorel! Taka je madjarska politična morala!

Kmeteki upori na Ogerskem. Cesar je sprejel ogerskega ministra notranjih del, Perczela v avdijenci, da mu je poročal o nevarnih ustankih kmetov v nekaterih komitatih. Posledica avdijence je bila, da je moral ministerski svetnik dr. Selley nemudoma odpotovati v Szabolcski komitat, kjer je najnevarnejša situacija. Nemiri se širijo. V občini Patrohi so kmetje sporočili notarju Kissu, naj se tekom treh dni izgubi, sicer ga bodo ustrelili, kakor so pred dvema letoma njegovega prednika. V občini Megyoros so si kmetje razdelili 2000 oral obseza-joče posestvo grofa Forgacha ter mu pustili samo 48 oral, češ, toliko ima dovolj. V Kis-Vardi je prebivalstvo zgradilo barikade ter izza teh streljalo na žandarje, ki se ničesar ne upajo ter čakajo pomoči. V Mandoku so si kmetje nakupili več sto revolverjev. V Czigandu so se kmetje in vojaki zgrabili. V krvavem boju je bilo 27 kmetov nevarno ranjenih, oziroma ubitih. A tudi vojaki so bili precej tepni. V Dögehu in Papu so grozili kmetje sodnikoma, da ju umoré, če ne izgineta. V Tuzserju se je bati tudi bojov. Jako napete so razmere v občinah Eperjeske, Bezded in Apati, kjer so že mnogo ljudij zaprli. V Karaszu se je ustavila celo neka ženska orožnikom ter ni odnehala, dokler je niso ranili z bodalom. Take vesti kažejo, da je agrarno-socijalno gibanje jako razširjeno ter zaresno.

Proces Zola Dreyfus Pariški razgrajaci so nekoliko ponehali s svojimi škandali. Trdi se, da so klerikalni viri, ki so te škandale plačevali, že usabnili kajti izgredi so bili sila dragi. Možno pa je tudi, da so najnovejša izpovedanja prič uverila tudi pariški mob, da je bil Zola vendar-le povsem upravičen dvomiti o resnosti Esterhazyjevih sodnikov in prič. Labki, sanguinični temperament Parižanov pa itak ne dovoli, da bi se Pariz za jedno in isto stvar dalje časa zanimal, kakor teden dni. Parižan hitro vskipi, naglo zroji, a se že v naslednjem hipu dolgočasi, ako ni novih dogodkov, oziroma škandalov. Včerajšnja pariška poročila javljajo, da so bili zaslišani še nadaljni pismeni izvedenci, ki so skoraj brezizjemno vsi trdili, da je pisava bordereaua Esterhazyjeva, ne pa Dreyfusova. To so trdili zdravnik Crepieux Jamin, ki je katolik, profesor Pavel Meyer, ki je tudi katolik, Avgust Mollinier, profesor Cellerier, Burmont, belgijski odvetnik Louis Frank, profesor Grimand in profesor Havet, ki so vsi katoliki. Večina teh je stilistično in slovnično, pa tudi grafološki dokazovala, da je pisec bordereaua, radi katerega je bil Dreyfus obsojen, polkovnik Esterhazy; madame Boulancy in gospa de Cominges sta sporočili jako obtežujoče podatke o neznačajnosti in nepatrijotičnosti razupitega „babjeka“ Esterhazyja.

Združenje petorice srednjeameričanskih držav pod vodstvom najstarejše in najmočnejše — Guatemale — ni nova misel, katero so hoteli že večkrat izvršiti, a ki se je doslej še vedno izjalovila radi različnih interesov. Zadnji poskus je na-

kateremu je žena odpustila, soseda Paže in njen mož, da še v tretjič osramote javno debelega, zaljubljenega Falstaffa. Povabita ga namreč sosedi, naj pride ob polnoči v vindzorski park kot lovec Herne, ki je nekak divji lovec, ki je zaradi svoje neusmiljenosti do živalij proklet, da goni divji lov po vindzorskem parku vsako noč. Prebivalci Vindzora pa se preoblečejo za vile in duhove, Paže pa tudi kot lovec Herne, in tako našemljeni pridejo v park. Gospa Pažova svetuje Ani, naj se obleče kot rudeča vila in kot tako jo dr. Cajus odvede, ter se poroči z njo v bližnji kapelici. Gospod Paže, ki protežuje viteza Slendra, pa svetuje Ani, naj pride kot zelena vila in kot tako naj jo Slender odvede ter se poroči z njo v kapelici, kjer je vse pripravljeno. Ana pa zmede vso stvar ter pošlje doktorju zeleno obleko, Slenderju pa rudečo, sama pa pride kot Titanija v beli obleki, da se poroči z Fentonom, ki pride kot Oberon.

Zadnja sprememba: Ko odbije polnoči in je mej skrivnostnim petjem nevidnih duhov vzšla luna, pride Falstaff kot lovec Herne oblečen, in kmalu se mu pridruži Fluthova in Pažova, s katerima hoče ljubkovati. Začuje se hrup in nastopijo dekleta, oblečene kot vile, pred katerim se Falstaff skriva za hrast, pozneje nastopita Ana kot Titanija in Fenton kot Oberon, ki zopet odideta. Paže kot lovec Herne in prijatelji njegovi kot lovci nastopijo in vsi se čudijo, da Hernejev rog

pravila rivalinja Guatemale, republika San Salvador, kateri sta se pridružili finančno in politično slabi republiki Nicaragua in Honduras, dočim Guatemala in Costarica nista hoteli pristopiti. Pred kratkim pa je neki inozemec umoril predsednika Guatemale, dona Josėja Marijo Reyna Barrosa, ki je bil že drugič izvoljen. Umor ni politične narave, vendar pa so se začeli v deželi anarhistični nemiri, katere mora dušiti general Mendizabal.

Dopisi.

Z Gorenjskega, 15. februarja. (V obrambo.) Bralo se je te dni v „Slovencu“ o nekaterih nesrečah ribenjskih in nje okolice. Pri tem je pa najbrže pozabil g. dopisnik poročati, da imajo pri nas tudi nekateri za nesrečo župnika g. Oblaka, ker mislijo, da, ako bi hotel on, lahko bi pripomogel, da bi Ribnjani zopet duhovnika dobili. Seveda je greh, kaj tacega poročati. Gospoda dopisnika modrost je pa mesto tega nekaj drugega „iztuhtala“, namreč da štejejo nekateri mej ribnjanske nesreče nadučitelja Wresitza zato, ker je pri njih in da glede tega bi sedaj Ribnjani najbrže še imeli duhovnika. Kaj neki misli gosp. dopisnik s tem reči? Črno na belem se bere, da v Ribnem ne more drug duhovnik živeti, nego penzionist. Kaj pa je tu? Gosp. dopisnik je torej nekako vzrok povedal; a prav določno ga noče izreči, dasiravno mu je dobro znan, kakor tudi še drugim. Kdo (duhovnik) bi pa šel tja, kjer gospodari tak srdit „Rodoljubov“ dopisnik — nadučitelj — se nadalje bere. Le počasi! Gosp. dopisnik naj bi se popreje informiral pri uredništvu „Rodoljuba“, potem mu ne bi bilo potreba v tej zadevi nadučitelja obrekovati. A kaj to! Vsaj se sme — učitelja obrekovati, če tudi pride iz ust duhovnika — brez greha. Tudi „Narod“ ima nadučitelj in celo v „šoli“ na mizi. Ta bi bila pa zares kmalu istinita. Gosp. dopisnik naj pa izve, da se je s tem nekoliko izdal, ne da bi bil mislil. Nadučitelj ima v nezaprto šolski miznici hranjene šolske uradne knjige, koje so v uradni uporabi in nevezane ter v „Narod“ zavite, da se ne zamažejo; torej moral je najbrže gosp. dopisnik kot nepoklican v miznici brskati — o joj! — da je zagledal „Narod“. To je grozno! Menda do sedaj še ni bilo prepovedano, da bi učitelj ne smel imeti v nezaklenjeni šolski miznici uradne spise v „Narod“ zavite. Li je dovoljeno, da učitelj k dopisniku pride po „Slovenca“ ter ga rabi v to svrhu? Ako gospod dopisnik hoče, da bode v Ribnem mir, in pa, da bode prava krščanska ljubezen mej nami — naj prvi sam bode vzor temu — ker je zato postavljen.

Z Dolenjskega, 14. februarja. (V a ž n o za slovenske politike.) Dunajska „Zeit“ prinaša v letošnji številki 176. pod naslovom: „Die Verwelschung Tirols“ članek, kateri naj slovenski politiki dobro preberejo. Preberejoga naj zlasti slovenski Štajerci, Primorci, Notranjci, Gorenjci. Morebiti najdejo tudi v slov. gorah in ob obalah Adrje isti proces, ki se tam v skrajno pobožnih Tirolih vrši, v kojih marljivi, a lačni Lah Nemca, pobožnega Tirolca, izjeda in izpodriva. O krašni Gorenjski sanjarimo, a ne vidimo, kako se tam čil nemški in laški živeli ujeta v slovensko telo, in v slovenskih vinskih gorcah na Štajerskem je naš človek po večjem le vincar za druge, pa ne za naše gospodarje. In na obalah Jadranskega morja bodo našli še hujši proces. Vsi blagoslovi ga ne ustavijo, kakor ga niso v Tirolih, katere je spravila ravno po-

ne da glasu, kajti „skrit mora biti človek v gozdu tu“. Ko pritirajo Falstaffa izza hrasta, pade ves prestrašen na tla misleč, da so res duhovi zbrani okolu njega. Slender kot rudeča vila in dr. Cajus kot zelena vila oblečena se zagledata in odvedeta drug drugega, vsak misleč, da je odvedel Ano. Na poziv Herneja nastopijo razni, kot škrti in duhovno preoblečeni, mladi in stari vindzorčani in mučijo in zbadajo Falstaffa, ki prosi jočljivim glasom milosti! Še le splošen smeh ga pouči, da je bil zopet in to v tretjič za norca veselima vindzorakima ženama. S krikom: „Spectacle, spectacle, vzal za zena sem človek moskega“ pritira dr. Cajus viteza Slendra na oder, ki bolestne vzklikne: „Kje pa je moja sladka Ana?“ Ana in Fenton se prikažeta kot poročenca, katerima odpuščata tudi oče in mati, ju poljubita ter povabita vse na svatbo. Mej veselim splošnim petjem pade zavesa.

Libreto je po Shakespearju prav spretno spisal dr. S. H. Mosenthal, recitative pa je deloma popolnil kapelnik Proch.

Omenjena Nicolajeva opera si je „po svoji gra-cijoznosti, genijalni instrumentaciji in nerazrušljivi svežosti“ (kakor je zaznamuje neki strokovni kritik) pridobila toliko priznanja, da se v obče prištevata mej najboljša dela muzikalne literature. Ne dvomimo, da tudi v Slovincih uspeva in da se z nje stalno obogati repertoar naše opere. A + s.

božnost na beraško palico. Morda začno uvedevati, da vsa pobožnost ne pomaga nič proti ljudem, ki hodijo pametno le za kruhom, in da je boj za kruh prvo, vse drugo pa sekundarno, ter da boj za kruh zahteva več, ko samo znanje rožnega venca. Slovenci smo po večjem kmetsko ljudstvo, v gorah stanuje dosti našega ljudstva. Mislimi je bilo, da v te gore ne pride tako lahko ona lačna, lakomna žival, človek, ki človeka preganja, a tudi tje pride in še v najskritejše doline Tirol. V navedenem članku je kmetski Tirolec popisana z živimi, resničnimi barvami. Naš hribovec je ravno tak in lahko se vzame ta slika in se obesi tudi v marsikatero planinsko slovensko hišo in tudi v kmetsko hišo naših dolin in ravnin. Na to neumnost, na to analfabetnost našega kmeta pa so ponosni naši duhovniški žurnalisti in tega ponosa kar nič ne skrivajo. „Slovenec“ je pisal nedavno: „Pokazala se je s tem naša stranka sposobna in vredna vloge v oči naše slovenske stranke“, ali: „naše čete (boljše, naše čede) so vajene discipline, ki vodijo do zmage.“ (Štev. 17 „Slovenca“). Slovanske Tirolec smo in ne moremo zaradi tega jezni biti, če pogledamo dobro, kaj je vzrok tem Tirolam. Izjeli so nas in nas bodo tuji, čilejši, pametnejši, gosp. darski ljudje in potem šele se morebiti našim Tirolcem gumb odpne, ko bodo videli, da je Slovenstvo, to pobožno, neumno četovanje, čedovanje skozi sto in sto let spravilo v narodni konkurs. S. K.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. februarja.

— (Za univerzo v Ljubljani.) Društvo „Pravnik“ je imelo v ponedeljek glavno skupščino, na kateri je bil soglasno vzprejet predlog g. dr. M. Pirca: Društvo „Pravnik“ izjavlja na svoji glavni skupščini dne 14. februarja 1898, da je nujno potrebno, delovati z vsemi zakonitimi sredstvi na to, da se čim prej ustanovi v Ljubljani univerza, ustrežajoča potrebam slovenskega naroda, in naroča svojemu odboru, da v tem smislu sestavi in izroči visoki vladi in državnemu zboru utemeljeno petico. Obširnejšega poročila o tej skupščini, katero smo prejeli, radi pomanjkanja prostora še nismo mogli priobčiti.

— (Slovensko gledališče.) V današnjem listku prijavljamo vsebino dejanja opere „Vesela ženske vindsorske“, katera se bode pela jutri, v petek, in to na korist velezaslužnemu kapelniku gosp. Benišku. Zanimanje za to predstavo je splošno.

— († Frančišek Kokalj.) Dne 14. t. m. je umrl po kratki bolezni Frančišek Kokalj, učitelj na drugi mestni deški petrazredni ljudski šoli v Ljubljani. Fr. Kokalj je bil rojen l. 1841. v Tržiču. Prvo službo je nastopil kot pomožni učitelj na glavni šoli sv. Jakoba v Ljubljani (v l. 1862.—63.) Od tod se je preselil v Kočevje, kjer je služil leta 1864., potem je bil nastavljen v Škofji Loki do l. 1867., ko je prevzel pri grajščaku Jombartu v Klevčevu na Dolenjskem službo hišnega učitelja, katero je opravljal do 1870. l. V istem letu je bil imenovan stalnim učiteljem na II. mestno deško petrazredno ljudsko šolo v Ljubljani, kjer je služboval do prerane smrti. — Pokojni Kokalj je bil vnet, delaven, jako sposoben in izvrsten učitelj. V toku 27 let, kar je služboval in deloval v Ljubljani, je vzgojil mnogo meščanskih otrok, ki so dosegli na temelju njegovih nankov ugledna mesta v raznih stanovih. Izven šole je bil prijeten in zabaven družabnik, svojim stanovskim tovarišem dober, odkritosten in požrtvovalen kolega, „Slovenskemu učiteljskemu društvu“ v Ljubljani je bil dolgo vrsto let jako delaven odbornik in upravnik, a v svojem domu je bil skrben, ljubeč in ljubljen soprog in oče. In ta dom ga bo pogrešal najbolj! Veliko zaslug si je pridobil tudi za ljubljansko uradniško konsumno društvo. — Koliko je bil priljubljen pokojni Kokalj, je pokazal najljepše njegov pogreb. Udeležilo se ga je vse ljubljansko učitelstvo z učenci II. mestne šole, župan Iv. Hribar s člani c. kr. mestnega šolskega sveta in z mnogimi magistratnimi uradniki, deželna šolska nadzornika Šmolej in Šuman, okrajni šolski nadzorniki Levec, Zupančič in Benda, ravnatelj Senekovič, Junowicz in Šubic z mnogimi srednješolskimi profesorji ter uprav. velika množica drugega odličnega občinstva. Na rakev pokojnikovo so položila razna društva in korporacije krasne vence s primernimi napisi. Pred hišo in na pokopališču so zapeli učiteljski pokojniku v slovo prav lepo in s čutom dve žalostinki. — R. i. p.

— (Kazenska afera iz vipavske doline.) Kakor se zaganja vaško kuže v mimoidočega, tako se roga večerajnji „Slov. List“, oziroma njegov „ničnostni“ poročevalec in sotrudnik, da sta poškodovana Janez Žgur in njegov zastopnik zahtevala odškodnine 2000 gld., da pa jima je bilo prisojenih le 10%. Krščansko-socialni list se torej roga možu, ki je bil od klerikalcev, oziroma pristašev „Slov. Lista“ tako pretolčen, da je dobil štiri težke poškodbe, in da še daues po preteku treh mesecev ni zdrav. Janez Žgur je bil opravičen zahtevati 1600 gld. skupne odškodnine in opravičeno mu

je kazensko sodišče na prvi hip prisodilo 232 gld., torej drugačno razmerje, nego 2000 gld. in 10%. Kako pa bodo gledali negovanci „Slov. Lista“ in njegovega „ničnostnega“ poročevalca, ko jih bode civilno sodišče prisililo še ostalo odškodninsko tirjatev Žguru povrniti!

— (Slavčeva maskarada) zasluži, da bi jo obširno popisali, a spriču pčlega prostora nam je, žal, možno omeniti le glavne stvari, ki dokazujejo, da je storil požrtvovalni odbor pošteno in v polni meri svojo dolžnost. Dekoracije „Bleda“ so bile: Pr. uhodu je bil v-ik kažipot z napisom: Kantonska cesta na Bled pod njim potniški predpisi županstva ter slovo ok z okrašenimi mlaji in napisoma „Dobro došli“ in „Pozdrav gostom“. Na stopnjah smo brali svarilo voznikom: „Coklja ali kazen“. V dvorani: Velik prospekt z blejskim jezerom in gorami; velikašna črna za vojaško godbo; dalje so bile tu gostilne, verande za plesišča, veliki okrašeni mlaji z ukusno urejenimi smrekovimi venci in zastavicami; nad plesali je viselo nebroj lampijončkov. Na galerijo so vodili kažipoti „k razgledu“, na „babji zob“, v „Vintgar“ itd. Vsa pota so bila markirana z hribovlazce itd. Načrt skupni, jako okusni dekoraciji in originalnemu okrašenju so izvršili člani „Slavca“ sami, in sicer prospekte in slikarje gosp. K r a m a r š i č a (oče in sin), draperije in tapetniska dela pa gosp. Blumauer; ostala dela so izvršili posamezni člani pevskega zbora. Vdeležba maskarade je bila krasna. Oddalo se je 974 vstopnic, in je bilo s člani pevskega zbora nad 1000 obiskovalcev. Vnanji gostje so došli iz Trsta, Ceja, Logatca, Litije, Sodražič, Dolenje vasi pri Ribnici, Kočevja Bleda, Škofje Loke, Radovljice, Kamnika, Kranja in od drugod. Izmed domačinov pa se je udeležilo veselice jako mnogo odličnega občinstva, mnogo dam in gospic ter več častnikov 17 pešpolka in domobrancev. Veselica je bila vsekakor jedna najbolj obiskana h letošnjega predpusta. Ako omenimo še nekatere ženske maske, bi našli zlasti ona, ki so bile: Pav. lastavica, letoviščarke, polž, gorenske dekleta v zlatih avbah ali pebah, Črnog rka, deklice iz Ziljske doline, mavrica, veverica, „Bebji“, lampijon, cvetličarke, marjetice, biciklistinja (jako lepa), žagjice, abc, ženski klovn (jako lep), Poljakinja itd. Maske so bile sploh jako elegantne. Izmed moških mask omenimo: Poljski plemič, klovn, harlekini, paša, letoviščarji (originalni v sandalah) Španjolec, generala, karamisti, židje, Kitajec itd. Skupine so bile: Trkljevaški tamburaši v selskih nošah, šest ženskih dimnikarjev, gorenski fantje in dekleta v čolnih, prepevaje otok bleški. Pri kolesarski dirki so vozili razen drugih: „Gorenski Pavliha, Anglež, klovn, mlada“ in „stara“ dama, mornar itd. Mnogo smeja je zbudil hitrotekalec „Langus Harrison“. Neugnano veselo življenje je vladalo zlasti pri „Liberbertu“ in pri „Mandelcu“, kjer so prdno svirali tamburaši, kmetski fantje pa plesali. Četvorke so bile izredno mnogoštevilne. Drugo je plesalo 130 parov, četrto pa še vedno 78 parov. Četvorke vodil je g. J. Cirkelbach. Godba je svirala pod vodstvom kapelnika g. Friseka neumorno do 5. ure zjutraj. S tem smo povedali vsaj glavno.

— (Umr.) Iz Gradca se nam brzjavlja tužna vest, da je danes ob 9. uri zjutraj po kratki, a mučni bolezni preminil drd. med. Anton Vojska vsled zastrupljenja krvi. Truplo rajnega, ki je bil vrl narodnjak in jako delaven, simpatičen mladenič, se prepelje iz Gradca v Novo mesto v soboto, kjer bo v ponedeljek pogreb. Bodi mu lahka domača zemlja!

— („Narodna čitalnica v Kranju“) priredi v društvenih prostorih v soboto, dne 19. februarja t. l., maskarado. Začetek ob poln 9. uri zvečer. Vstopnina: Članom 30 kr., nečlanom 60 kr. za osebo; nekostumovani, izvzemši gardedame, plačajo 50 kr. globe. Pri plesu svira oddelek vojaške godbe c. in kr. pešpolka št. 27, kralj Belgijcev. Vstop dovoljen je le z vstopnico, ki se dobi pred veselico pri društvenem tajniku gosp. Iv. Valenčiču, na veselični večer pa pri blagajni. Maskam se priporoča, da si vstopnice preskrbe že prej, ter se tako pri vstopu izognejo demaskovanju pred jednim odbornikom.

— (Posojilnica v Zatičini,) registrovana zadruga z neomejeno zavezo, ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 20. februarja t. l., ob 3. uri popoldne. Ako bi ne bil sklepčen, bo drugi občni zbor pol ure pozneje, kateri sme brezpogojno sklepati.

— (Narodna čitalnica na Vranskem) priredi na pustno nedeljo, dne 20. t. m., v gornjih prostorih gostilne „Pri Slovanu“ maskarado. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstop dovoljen od domačinov izključno le udom, tuji gostje pa so dobro došli.

— (Nesreča na železnici.) Včeraj zjutraj se je pri vhodu na postajo Ljubno (državni kolodvor) zaletel lokalni vlak Judeuburg-Ljubno radi napačnega tira v ondi stoječi tovorni vlak. Sprevodnik Kunst je bil ubit, premikalec Gelantz težko ranjen, neki delavec in neka potnica pa sta bila lahko ranjena. Nesreče kriv je bržčas nadzorovatelj tirovnih premen, Haberer, ki je po nezgodi brez sledu izginil.

— (Višji državni pravdnikom v Trstu) je imenovan državni pravdnik Evgenij T addei, kateri — če se ne motimo — ne zna slovenski!

— (Razpisane službe.) Na novi jednorazrednici v Starih Lazih mesto učitelja in voditelja z letno plačo IV. plač. razreda in pašno pravico za jedno kravo. Poučevati bi moral pomožno tudi veronauk. Prošnje do dne 28. februarja okr. šol. svetu v Kočevji, — Pri okr. sodišču v Železni Kaplji, oziroma pri kakem drugem okr. sodišču mesto okr. sodnijskega sluga. Zahteva se znanje slov. jezika. Prošnje do dne 29. febr. predsedstvu dež. sodišča v Celovcu.

* (Muzej nadvojvode Franca Ferdinanda.) Kakor prestolonaslednik Rudolf, potoval je tudi nadvojvoda Franc Ferdinand okoli sveta. Na tem potovanju je dobil toliko krasnih daril, da je sklenil, napraviti poseben muzej, kjer bodo shranjena vsa ta vezila. Muzej se pripravlja že dve leti ter bode poleg nadvojvodove palače v Beatrix-ulici; dostopen bode vsakomur.

* (Boj za otroka.) Na Dunaji se je ločil nedavno baron Oskar S. od svoje žene. Imela sta pa petletno hčerko, katero je oče čuval in je ni pustil od sebe, dati je sodišče določilo, da ima mati pravico vzeti hčer k sebi. Baron S. je imel vedno dva nabita samokresa pripravljena, s katerima je grozil vsakomur, kdor se je približal njegovemu stanovanju, da bi odvel otroka. No, sodnijska komisija je došla vendar le v stanovanje, ko barona ni bilo doma ter vkljub vsemu viku in kriku baronovih služnikov odpeljala deklico na severni kolodvor, kjer jo je pričakovala mati.

* (Užaljena igralka.) Italijanska gledališka umetnica Tina di Lorenzo je gostovala pred kratkim v Budimpešti. Tu jo je razžalil bivši državni poslanec Pazmandy s tem, da je pisal v nekem listu, da je bila odaliska v sultanovem haremu ter da „sploh ni znano, ali je žena ali dekle, ker je to pri sultanovih odaliskah težko določiti.“ Italijanska kolonija Budimpešte je strogo protestovala proti razžaljenju svoje rojakinje, katera je obolela radi takega nesramnega podtikanja ter hotela takoj odpotovati. Pazmandy se je skušal naslednji dan v listu opravičevati, a vendar ga toži igralka radi žaljenja časti, in plačati bode moral baj 2400 gld. kazni; tudi ga je neki igralkin sodnik pozval na dvoboj. Tina di Lorenzo je velika krasotica, stara šele 23 let, ter bode v kratkem nastopila kot gost tudi na dunajskem Karlovem gledišču. Nu. ta najnovejši škandal ji bo odslej le v reklamo! Kaže pa, kake pojme imajo o ženski časti in gostoljubju surovi Madžari.

* (Zima na jugu.) V južni Evropi vlada ne navadno huda zima. Tako sneži n. pr. v Carigradu že nekaj dnij, tudi vlada tam tako hud mraz, da je za par vojakov-stražnikov zmrznilo. — Istotako vlada tudi v Italiji huda zima. Vezuv je na vrhu pokrit s snegom. V spodnji Italiji ter v Siciliji je vsled mraza in slabega vremena že nekaj ljudi umrlo. V Rimu razsaja epidemična influenza. Celo v Egiptu je pred par dnevi prav zelo snežilo.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 17. februarja. Schönerer izjavlja v lastnem glasilu „Unverfälschte deut. Worte“, da bode takoj v prvi državnozbornski seji predlagal ministersko obtožnico.

Dunaj 17. februarja. Z brzovlakom sta se odpeljala grof Goluchowski in železnični minister Wittek v Letovice na Moravskem, da se udeležita pogreba Kalnokyja.

Dunaj 17. februarja. Večerni listi objavljajo zakon, s katerim se odreja pomadjarjenje vseh rumunskih, slovaških, srbskih in drugih krajevnih imen na Ogerskem.

Praga 17. februarja. Vitez Jaworski hoče sklicati eksekutivni odbor parlamentarne desnice početkom marca na Dunaj.

Praga 17. februarja. Dr. Engel izjavlja, da so Mladočehi neomajni v svojem sklepu, da mora priti predlagana adresa na dnevni red, ter da ne odnehajo od svojega sklepa pod nobenim uvetom. Položaj je smatrati jako kritičnim.

Praga 17. februarja. Knez Lubkowitz je prišel danes na Dunaj. Domneva se, da hoče vlada zadnjič poskusiti, pridobiti veleposestnike, naj se izrečejo proti nameravani adresi.

Praga 17. februarja. Dr. Weiss, člen nemškega akademičnega društva „Carolina“, je obtožen veleizdajstva radi svojega govora, kateri je imel v soboto pred pruskimi akademičnimi odposlanci.

Budapešta 17. februarja. Poslanec Staray je bil radi ponarejanja menic danes aretovan.

Beligrad 17. februarja. Metropolit Mihael je za pljučnim vnetjem nevarno obolet.

Stockholm 17. februarja. Apanaža prestolonaslednika se poviša za 50.000 kron.

London 17. februvarja. Amerikanska oklopnica „Maine“ v Havanski luki se je vnela. Nastala je strašna eksplozija, pri kateri je bilo ubitih 253 vojakov, drugih ljudi in dva častnika.

Štev. 54. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 845.

Nova opera.

Na korist kapelniku „Dram. društva“ g. Hil. Benišku. **V petek, dne 18. februvarja 1898.**

Prvikrat:

Vesele žene Vindzorske.

Komično-fantastična opera v treh dejanjih, po Shakespeariji veseloigri spisal dr. S. M. Mosenthal, poslovenil N. K. Vglasil Oton Nicolai. Kapelnik Hilarij Benšek. Vprizoril režiser Josip Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7/8. uri. Konec ob 10. uri

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v nedeljo, dne 20. februvarja 1898.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Februvar	Čas opažovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
16.	9. zvečer	733.3	4.6	sr. jzah.	jasno	
17.	7. zjutraj	728.9	1.8	sr. vzsvzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	729.2	7.3	sr. szah.	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 2.3°, za 2.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. februvarja 1898

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	gld.	40	kr.
Avstrijska zlata renta	122	gld.	55	kr.
Avstrijska krona renta 4%	102	gld.	85	kr.
Ogerska zlata renta 4%	121	gld.	70	kr.
Ogerska krona renta 4%	99	gld.	50	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	929	gld.	70	kr.
Kreditne delnice	363	gld.	70	kr.
London vista	120	gld.	10	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld.	77 1/2	kr.
20 mark	11	gld.	76	kr.
20 frankov	9	gld.	53	kr.
Italijanski bankovci	45	gld.	35	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	67	kr.

Dne 16. februvarja 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	163	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	190	gld.	50	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131	gld.	—	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlisti zast. listi	98	gld.	80	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	160	gld.	50	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld.	75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	27	gld.	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	199	gld.	50	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	513	gld.	—	kr.
Papirnati rubelj	1	gld.	27 1/2	kr.

Zahvala.

Za ljubeznivo dokazane srčnega sočutja ob boleznih in smrti našega preljubljenega, nepozabnega soproga, očeta, brata, strica in svaka, gosp.

Frančiška Kokalj-a

učiteljica II. mestne deške ljudske šole

kakor tudi za darovane prekrasne vence in obilo udeležbo ob pogrebu dragega rajnega izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, slavnemu učiteljskemu osebju ter častim gospodom pevcem za njih milo tolažilno petje najiskrenejšo, srčno zahvalo.

Ljubljana, dne 16. februvarja 1898.

(285)

Zalujoči ostali.

POZOR!

I. zvezek letnika 1897 „Ljubljanskega Zvona“ se kupi.

Upravištvo „Ljubljanskega Zvona“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnoograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solno grad; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnoograd, Lenc Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzeň, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto iz v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano, j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solno grada, Linca, Steyra, Ansee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solno grada, Linca, Steyra, Geneve Curiha, Bregenca, Inomosta Zella ob jezeru, Lenc Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešan vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17—38)

Gostilna

odda se pod ugodnimi pogoji tako na račun. Zahtava se kavicja

Več se izve v gostilni na Poljanem trgu št. 5 „pri Židanu“.

(253—3)

Kupiti se želi močan in ovnjen

sod

ki bi meril okrog 100 veder. — Ponudbe na upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(250—2)

Cvekov brinovec
je pristen le (264-1) s to-le znamko
Fran Cvek, Kamnik, Kranjsko.

Za neki poštni urad na Gorenjskem išče se

upraviteljica.

Naslov pove iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“.

(262—1)

Spreten

akviziter

se vzprejme takoj pri znameniti zavarovalni družbi po njenem glavnem zastopu v Zagrebu.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „10.000“ poste restante v Zagreb.

(266)

Zaradi smrti se proda dobro ohranjena kmetska hiša

s pripadajočimi poslopji, jako lepim, 1200 kvadr. sežnjev velikim sadnim vrtom, 6 orali dobro nesočih senočetij, 8 orali gozda in 8 orali njiv, za 3500 gld. Po-estvo je oddaljeno 5 minut od železniške postaje Srednja vas in pol ure od Kočevja. Povprašanja vzprejma Jos. Krautland v Slovenski vasi pri Kočevju št. 16. (249-2)

Potrjim srceem javljam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš iskreno ljubljani sin, oziroma brat, gospod

drd. med. Anton Vojska

po kratki a mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, danes ob 9. uri zjutraj, v 28. letu svoje dobe v Gradcu v Gospodu zaspal. Zemski ostanki nepozabnega rajnega se prepeljejo v soboto iz Gradca v Novo mesto, kjer bo pogreb v ponedeljek, dne 21. svečana. Sv. maše zadušnice se bodo brale v novomeški kapiteljski in v mnogih drugih cerkvah.

Prosimo tihega sožalja! (270)

V Novem mestu, dne 17. svečana 1898.

Dr. Andrej Vojska, višjega sodišča svetnik, oče. — Berta Vojska, mati. — Vladimir Vojska, c. kr. poštni asistent, brat.

ANTON DREHER

lastnik pivovarn: Klein- und Gross-Schwechat, Steinbruch, Budimpešta, Michelob in Trst

si usoja častitim konsumentom uljudno naznaniti, da je odprl

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 6

zalogo piva.

Zaloga je v lastni upravi in se oddajajo najfinjša piva v sodih in v steklenicah.

Z velespoštovanjem (196—9)

Antona Dreher-ja zaloga piva v Ljubljani.

Službo občinskega tajnika

razpisuje županstvo v št. Petru na Notranjskem. Letna plača znaša s prostim stanovanjem 360 gld., katera se že sedaj lahko zviša na 460 gld za tajniško pomoč pri hranilnici. Tudi je še vedno kaj postranskih zaslužkov. Službo je nastopiti s 1. marecem t. l. Prosilci (postavne starosti ali oženjeni imajo prednost) naj svoje prošnje pošljejo do 25. svečana županu:

Matija Penko

V št. Petru, dne 12. svečana 1898. Gradec 1. (244—2)

Kdor

izmej gospodov lastnikov konj potrebuje na spomlad lepo, angleško

komatno opravo

ali brhko, ogersko

jukersko opravo

naj se obrne na podpisane in si jo naroči.

Istotam je bogata zaloga obrtnih in drugih oprav. Kompletne jahalne oprave za civil in za vojaštvo, sedla, vajeti, uzde in vse v to stroko spadajoče predmete.

Velika zaloga gajželj, bičev, jahalnih pallo in palolo tudi s srebrnim okovom.

Kdor bi potreboval za potovalno sezono lep, močan kovček ali torbo, naj že zdaj iste naroči, ki se izdelujejo pri meni po želji.

Za gospode tovarnarje in posetnike mlinov priporočam močna strojna jermena iz najboljšega ljubljanskega in inozemskega usnja, katero imam vedno v zalogi.

P. n. občinstvo opozarjam na to, da sem si v desetih letih v prvih dunajskih in budimpeštanskih tovarnah in delavnicah pridobil toliko prakse, da morem tukaj z vsakomur konkurirati, tako, da nikomur ni več treba kaj finega za drag denar si naročiti od drugod, ker se isto dobi pri meni ceneje in istako elegantno in bolje izdelano, ker je pri meni vse delano na roko.

Vse sedlarske, jermenarske, torbarske in usnjegalantarijske poprave se izvajajo hitro in po ceni. Vnanja naročila se izvršujejo resno.

Prav mnogobrojnih naročil in naročb se nadejajoč belježim

z velespoštovanjem

Franco Primožič
jermenar

Sv. Petra cesta št 34, v Ljubljani.

(90—10)